

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Εν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς Δρ. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορῶσα εἰς τὸ φῶλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρίδην διηγήτορον
Ὅδός Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (ὅποια πρέπει νὰ εἶναι ἡ σταθερὰ ἡμῶν διαγωγή πρὸς τοὺς Τούρκους). — Ἀνατολ. Μακεδονία (πῶς ἐφαρμοζοῦσιν οἱ Ἀγγλοὶ τὰς μεταρρυθμίσεις). — Ἐθνικὴ Ἀγαθοεργία — Μικρὰ Ἀσία (τὰ ἐν Σμύρῃ καὶ Βρυούλοις). — Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι. — Τίνα πολιτικὸν θὰ ἐβήφωζιν οἱ ἀλυστρωτοὶ Ἕλληνας. — Ἡ Αἰγύπτος καὶ ὁ σύγχρονος Ἕλληνισμός. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις.

Επιφυλλίς (αἱ περὶ τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης θεωρίαι τοῦ κ. Κρουμβάχερ καὶ ἡ ἀνασκευὴ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνδρέου Ν. Σκιαῦ).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 3 Ἰουνίου 1904.

Ἀείποτε οἱ Τούρκοι μωραίνοντο ἀπεδείχθησαν οἱ ἄριστοι ἡμῶν φίλοι ἐμπράκτως καταδεικνύοντες τὴν ἡμετέραν ἡλιθιότητα, μετ' ἧς παροδικῶς πιστεύομεν, ἐπὶ ὑπάρχει ἄλλος τις τρόπος νὰ καταστήσωμεν σεδαστὴν τὴν ἀξιοπρέπειαν ἡμῶν ὡς κράτους καὶ νὰ ἐμπνεύσωμεν τὴν εὐλάβειαν πρὸς τὰ ἔθνη τῶν συμπερόντων ἢ τὸν τρόπον οὐ μόνον τοῦ ἐχθρικοῦ φέρεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῦ δύνασθαι εἰς πράξιν νὰ φέρωμεν τὴν ἡμετέραν ἐχθρότητα.

Αἱ ταπεινώσεις, εἰς ἃς ἀδυνάτους ἡμᾶς γινώσκοντες ὑποβάλλουσιν σήμερον οἱ Τούρκοι, εἶναι ἀλλεπάλληλοι, αἱ ἐπιβουλαί, ἃς καθ' ἡμῶν ἀσκούσι, γενικαὶ ἀπανταχοῦ τῆς αὐτοκρατορίας, ποικίλαι τὴν σπουδαιότητα, ὑποῦλοι ἢ κεκρυμμένοι τὸ σχῆμα.

Καὶ ὅταν οἱ Βούλγαροι φονεύουσιν τοὺς θαραλέους προμάχους τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ πάντοθεν διαειρημένου Ἑλληνισμοῦ ἀτιμώρητοι, καὶ ὅταν πυρπολῇται τὸ Κρούσοδον καὶ ὅταν ὡς ἀσχοὶ ἄερος πεπληρωμένοι ἐπιδεικνύουσιν ἐν τοῖς ὁδοῖς τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ Μοναστηρίου τὰ καινουργητὰ δαπάναις τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ ἀγορασθέντα ἐνδύματα τὰ χθὲς ἐτι βακένοντα περιτρίμματα, τὰ συνοδεύοντα τοὺς Ρωμούνους Προξένους, καὶ ὅταν τὰ ἐξωξημένα ταῦτα καὶ πανάθλια ὄντα ἀπειλητικὰ παρέρχονται πρὸ τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲνα ἔτερον οὐτε βλέπομεν νῦν οὐτε ἔπρεπε νὰ βλέπωμεν ἐν τῷ παρελθόντι, ὡς μωρανθέντες ἐπράξαμεν οἱ Ἕλληνας, τὸν κυριώτερον δημιουργὸν τῶν καθ' ἡμῶν διαπραττομένων ἀτιμιῶν τούτων ἢ τοὺς Τούρκους.

Ἀρὰ γε ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι μετὰ τὰ τελεσθέντα καὶ τελούμενα ἐν Σμύρῃ καὶ Μακεδονίᾳ φρονούντες εἰσέτι, ὅτι εἶναι δυνατὴ περιστάσις καὶ τὸ τελευταῖον στοιχεῖον τῆς ἡμετέρας ἐθνικῆς ἀξιοπρέπειας συνεννόησις ἡμῶν πρὸς τοὺς Τούρκους;

Ἀρὰ γε ὑπάρχουσιν εἰσέτι ἄνθρωποι ἀξιούντες, ὅτι κέκτηνται πρακτικὸν νοῦν, καὶ ἀσεβῶς περιφρονούντες ὡς ἄχρηστον βάρος τὰς ἐθνικὰς ἡμῶν παραδόσεις, αἵτινες οὐδὲν ἔτιον εἶναι κατ' οὐσίαν ἢ ἡ ἀσάλευτον ἔχουσα τὸ κύρος διαθήκη, ἣν τῶν χθὲς καὶ προχθὲς μετὰ τῶν ἀπωτάτων χρόνων προγόνων ἡμῶν τὰ αἵματα καὶ τὰ δάκρυα συναναμιχθέντα ἔγραψαν, ἡ διαθήκη ἢ διατόρως φωνάζουσα πρὸς ἡμᾶς τοὺς φαυλοτάτους ἀπογόνους, ὅτι πρέπει νὰ ἐκδικηθῶμεν τὰ ἀνεκδιήγητα παθήματα τῶν προγενεστέρων γενεῶν, ὅτι ἀτιμία ἀνεξάλειπτος ἡμῖν ἔσται πᾶσα πρὸς τοὺς Τούρκους συμφορῶντις ἐλέγχουσα σὺν τούτῳ καὶ βαθυτάτην ἄνοιαν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ λαοῦ τούτου, ἡ ἀπύστος κηρύττουσα ἡμῖν διαθήκη, ὅτι ἀπὸ μόνης τῆς κατὰ τῶν Τούρκων ἔχθρας δύνασθε καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν ὑμῶν ἀλώδωτον νὰ διατηρήσῃτε πρὸ τῶν Τούρκων καὶ τὴν τιμὴν ὑμῶν ἀκηλίδωτον πρὸ τῆς Εὐρώπης καὶ ἐπιτυχῶς νὰ διεκδικήσῃτε ὅσα βία παρ' ἡμῶν τῶν προγεννημένων ἤρπασαν οἱ Τούρκοι;

Τὰ ἐρωτήματα ταῦτα προβάλλομεν, ὅτι εἰμεθα βέβαιοι, ὅτι εἰ τινας σημείων τῶν καιρῶν ὑποπτεύοντες, ὅτι οἱ Τούρκοι θὰ μεταστρα-

φῶσι καὶ πάλιν μετ' οὐ πολὺν χρόνον, μάλιστα δ' ἂν σπουδαία γίνῃ ἐναρξὶς ἐκτελέσεως τῶν στρατιωτικῶν κατὰ θάλασσαν καὶ ξηρὰν ἀπεφάσεων τῆς Ἑλλάδος, πρὸς τὴν νῦν περιφρονουμένην Ἑλλάδα καὶ ἐλίγα παράσημα πρὸς ἐπισήμους τινὰς ξιροκέφαλους καὶ ὀλίγαι χιλιάδες γροσίων πρὸς τὸν οἰκουμένικόν πατριάρχην ὑπὲρ τῶν εὐαγῶν καθιδρυμάτων τοῦ Γένους θὰ βιβθῶσι καὶ πάλιν ὡς δέλεαρ πρὸς ἄγαν τῶν ἐτοιμῶν πάντοτε νὰ εἰσερχονται εἰς τὰ τουρκικὰ δίκτυα μεγάλων ἐκείνων διπλωματῶν τῆς Ἑλλάδος, οἵτινες καταφθίνοντες πάσας τὰς δυνάμεις αὐτῆς καὶ μηδὲν ἱκανοὶ νὰ πράξωσιν ἀρπάζουσι τὴν τουρκικὴν φιλίαν ὡς ἄγκυραν σωτηρίας.

Πῶς σώζονται οἱ τοιοῦτοι πολιτευταὶ καὶ σὺν αὐτοῖς τὸ ὑπ' αὐτῶν κυβερνώμενον ἄτυχὲς ἔθνος, εἶναι εὐνόητον, ἐδίδαξε δ' ἡμᾶς καὶ πείρα παλαιὰ τε καὶ πρόσφατος πικροτάτη.

Κατὰ τῶν τοιούτων μεταστροφῶν τῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος ἐπιθυμοῦμεν, ἐφ' ὅσον ἂν ἀκουσθῇ ἡ ἀσθενὴς ἡμῶν φωνή, νὰ προφυλάξωμεν αὐτὴν καὶ τὴν παρ' ἡμῖν δημοσίαν γνώμην.

Ταῦτα λέγοντες δὲν ὑποστηρίζομεν τὸ ἀπολύτως ἀδύνατον τῆς τουρκοελληνικῆς συνεννόησεως. Πολλοὶ γὰρ καὶ δεῖ. Ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ τὸ πᾶν νῦν σαλεύεται καὶ διακινδυνεύει. Ἡ τελικὴ ὥρα τῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ ἀπασιωτάτου λογαριασμοῦ, ὃν ἐδημιούργησεν ἡ εἰς τὰς ἑλληνικὰς χώρας κάθοδος τῶν Τούρκων, ἤγγικεν ἤδη. Ἐνδεχόμενον εἶναι ἐν τῇ ἀνεμοζάλῃ, ἥτις ἰδίᾳ κατὰ τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν προετοιμάζεται, νὰ καταστῇ ἡμῖν ἔργον συνέσεως ἢ πρόσκαιρος ἀνάπαυλα τῆς κατὰ τῶν Τούρκων ἡμετέρας ἐχθρότητος πρὸς ἀπόκρουσιν ἀπειλητικότερον πολεμίου. Ἀλλὰ τοῦτο οὐτε φιλία δύναται νὰ κληθῇ, οὔτε θὰ ἀποκτήσωμεν αὐτὴν ἄλλως ἢ εὐρισκόμενοι εἰς τοιαύτην θέσιν, ὥστε νὰ ἐπιζητηθῇ ἡμῖν ἡ ἀνάπαυλα αὕτη παρὰ τῶν Τούρκων. Τοῦτ' ἔστι μία καὶ μόνη συνεννόησις πρὸς τοὺς Τούρκους εἶναι δυνατὴ, ἐκείνη, ἣν αὐτοὶ θὰ ζητήσωσι παρ' ἡμῶν καὶ ἡμεῖς θὰ δώσωμεν οὐχὶ ἄρῃν αὐτῶν, ἀλλὰ τῶν ἡμετέρων συμπερίντων καὶ ἥτις τότε μόνον θὰ ζητηθῇ καὶ θὰ εἶναι τελεσφόρος, ὅταν καὶ οἱ Τούρκοι γινώσκωσι τοῦτο καὶ ἡμεῖς καὶ τὴν ἀπόφασιν ἔχωμεν καὶ τὴν δύναμιν νὰ γίνωμεν ἐχθροίτων.

Πρὸ τούτου καὶ ἐφ' ὅσον εἰμεθα ἀσθενεῖς προτιμότερα ἐν τοῖς νῦν μαλιστα καιροῖς τῆς καθολικῆς κατὰ τῶν Τούρκων δυσπιστίας τῆς Εὐρώπης ἢ ἀδιάλλακτος ἔχθρα, ὁποῦ δὲ αὐτῆς σώζομεν τοῦλάχιστον ἐκεῖνο ὅπερ χάνομεν ὡς φίλοι τῶν Τούρκων, τὴν τιμὴν!

Ναὶ τὴν τιμὴν, ὃ κυβερνῆται τῆς Ἑλλάδος, ἥς ἄνευ πολὺ ταχύτερον ἐξαλείφονται τῶν ἀτόμων τὰ ἔθνη.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ἡ ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν ἐφαρμογὴ τῶν μεταρρυθμίσεων. — Σύγκρισις Ρώσων καὶ Ἀγγλῶν. — Ἀναθήρησις τῶν πληθυσμῶν τῆς Δράμας.

Φίλος τοῦ «Ἀγῶνος» διατρίβων ἐν πόλει τινὶ τῆς περιφερείας τῆς Δράμας ἐπιστέλλει ἡμῖν τὰ ἐπόμενα σχετικῶς εὐχάριστα.

Οἱ Ἀγγλοὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ δείξωσι καὶ ἐν Δράμᾳ πόσον διαφέρουσιν τῶν Ρώσων. Οὗτοι, ὡς καθ' ἑκάστην βλέπουν οἱ τῆς περιφερείας Θεσσαλονικῆς ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀναφανδὸν προστατεύουσιν τοὺς δολοφόνους Βουλγάρους, οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ συνεχίζουσι τὸ ἔργον τῶν προτρέποντες τοὺς χωρικοὺς νὰ γίνωσι σχισματικοί.

Οἱ Ἀγγλοὶ ἀντελήφθησαν, ὡς ἀντελήφθη καὶ ἡ κυβέρνησις τῶν τοῦ σκοποῦ τῶν μεταρρυθμίσεων, διαφοροτρόπως τῆς ἀποστολῆς τῶν. Ἦλθον, ἵνα θέσωσι τέμαα πρῶτον εἰς τὰς τουρκικὰς αὐθαίρεσις καὶ διοικητικὰς ἀθλιότητας καὶ δεύτερον εἰς τὴν βουλγαρικὴν ἀναρχίαν, ἥτις εἶναι τὸ ἀχώριστον ἀποτέλεσμα ἐκείνων. Ἦρξαν δὲ τὸ ἔργον τῶν μεθοδικῶν. Ἐπισκέπονται τὰ διάφορα χωρία, χριστιανικὰ καὶ τουρκικὰ, καὶ λαμβάνουσι πᾶσαν ἐνδιαφέρουσαν πληροφορίαν περὶ τοῦ πληθυσμοῦ, τῶν σχολείων, τῶν φάρων. Ἦρξαν ἤδη νὰ δέχονται καὶ ἀναφορὰς παραπόνων κατὰ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ ὡς μανθάνω ἀξιοπίστως ἔδω-

καν ἤδη τὸ πρῶτον δείγμα τοῦ ἐπὶ τῶν Τούρκων ἐλέγχου ἐν Καβάλλᾳ.

Κατὰ τὴν πρόσφατον ἐν τῇ πόλει ταύτῃ πυρκαϊὰν ἀπεσπάρθη μετὰ ἀλλων καὶ κατὰστημα ὁμογενοῦς τινος, ὅστις εἶχεν αὐτὸ ἡτταλισμένον. Ἐπληρώθη ἐνεκα τούτου ὑπὸ τῆς ἀσφαλιστικῆς εταιρείας χιλίας λίρας. Τοῦτο ἦτο λαμπρὰ εὐκαιρία δια τοὺς ἐκδιστάς ὑπαλλήλους τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως. Ἐδημιούργησαν μὴνυσιν ἐπὶ ἐμπρησμοῦ καὶ ἐφυλάκισαν ἀμείως τὸν παθόντα ἐναντίον τῶν διαμαρτυριῶν τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων ἐπὶ τῇ ἰθαὼντι τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἄνθρωπος ἐσώπητο ἐπὶ δεκά πέντε ἡμέρας εἰς τὰς φυλακὰς καὶ θὰ ἀπελύετο τότε μόνον, ὅτε θὰ ἀπεράσει νὰ δώσῃ ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως ἀξίολογον μέρος ὡς λύτρα εἰς τὴν τουρκικὴν ἀνάγκην. Δι' ἀναφορῶν τῶν Ἑλλήνων περιήλθε τὸ πρᾶγμα εἰς γνώσιν τοῦ ἐν Καβάλλᾳ ἐδρεύοντος ναυτοῦ Ἀγγλοῦ ἀξιωματικοῦ, τοῦ υἱοῦ τοῦ περιωνύμου λόρδου Ἀμιλτον. Ἐζήτησεν ἀμέσως τὴν δικογραφίαν καὶ πεισθεὶς ἐκ τῆς ἀναγνώσεως αὐτῆς περὶ τῆς ἀθωότητος τοῦ συλληθέντος ἀπήρτησε τὴν ἄμεσον ἀποφυλάκισιν τοῦ ἀνθρώπου.

Μοὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ σὰς περιγράψω τὴν χαρὰν, ἣν αἰσθάνοντο οἱ κάτοικοι τῆς Καβάλλας διηγουμένοι τὸ συμβεβηκός, καὶ τὸν τρόπον, μετ' οὗ ἐκδηλοῦσι τὰ αἰσθήματα τῆς συμπαθείας τῶν πρὸς τὸν εὐγενῆ νέον, ὅστις, ὅταν δὲν ἔχῃ ὑπερησίαν, περιφέρεται ἀνὰ τὴν πόλιν φέρων περιβολὴν ἀπλοῦ ἀστοῦ καὶ πλιν.

Ἐν γένει οἱ πληθῆμοι τῆς περιφερείας Δράμας ἤρξαν ἀναβαρρύντες, διότι ἐπιπνέει αὐτοῖς ἡδὴ ζειδωρὸς ἡ αὐρα τῆς ἀγγλικῆς δικαιοσύνης, τῆς βίας ταύτης, ἐφ' ἣς ἐδραῖον ἔτῃς τὸ βρετανικὸν ἔθνος τὸ πολιτικὸν μεγαλεῖόν του. Πόσον εὐκατεῖον θὰ ἦτο, εἴαν ἡ Ἀγγλία ἠδύνατο νὰ στείλῃ καὶ τινὰς ἀξιωματικούς εἰς Θεσσαλονίκην καὶ Μοναστήριον, ὅπως ἐποπτεύῃ τὰς ἐνεργείας τῶν πρὸς ἐποπτεῖαν τῶν Τούρκων ἀποσταλθέντων Ἰταλῶν καὶ Ρώσων ἀξιωματικῶν!

ΕΘΝΙΚΗ ΑΓΑΘΟΕΡΓΙΑ

Ἐνεκα πληθώρας ὕλης κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἐβδομάδας ἄφωνον ἀφήσαμεν τὴν στήλην ταύτην, ἐν ἣ περιουλλεγόμενοι ἀναγράφονται αἱ ἀνὰ πᾶν τὸ ἑλληνικὸν ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν συμπερόντων καθόλου γινόμεναι θυσιᾶς. Εὐτυχὲς σήμερον ἔχομεν λόγους νὰ ἀποδώσωμεν εἰς τὴν στήλην ταύτην τὸ θηροῦ καὶ τὴν ἐλπίδα σαλπίζουσιν εὐγλωττίαν τῆς. Οὕτω:

Α') Οἱ ἐν Πόρτ Σαῖδ Ἕλληνας συνεχίζοντες τὰς ἀδιακόπους αὐτῶν μερίμνας ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου ἀπέστειλαν νέαν εἰσφοράν πρὸς τὸ ταμεῖον αὐτοῦ ἐκ χρυσῶν δραχμῶν τετρακοσίων.

Β') Καθ' ὃν χρόνον ἐτελούντο ἐν Ἀθῆναις οἱ πανελληνιοὶ ἀγῶνες, ὁ ἄριστος διευθυντὴς τοῦ ἐν Δελφῶν διδασκαλείου παρέλαβε τοὺς μαθητὰς του εἰς ὀφειλμοσάτην ἐκδρομὴν εἰς Ἀθήνας καὶ τὰς κυριώτερας πόλεις τῆς Πελοποννήσου. Πλὴν τῆς μεγάλης διδακτικῆς ὀφειλῆς, ἣν ἠρυσθήσαν αὐτοὶ οἱ ἐκ Θεσσαλίας καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος καὶ ἐκ τῆς Μακεδονίας καταγομνοὶ μαθηταὶ τοῦ διδασκαλείου, ἐγένοντο αἰτίαι καὶ τῆς ἐπομένης ἐθνικῆς ἀγαθοεργίας ἐν Τριπόλει τῆς Μαντινείας. Ἀφικθέντες ἐκείσε καὶ μετὰ φιλοτιμίας δεξιωθέντες ὑπὸ τοῦ καλοῦ δημάρχου τῆς Τριπόλεως καὶ τῶν εὐγενῶν κατοίκων τῆς, ἔδωκαν τὴν ἐσπέραν λαμπρὰν συναυλίαν—διότι οἱ μαθηταὶ τοῦ διδασκαλείου Δελφῶν διδασκόνται καὶ ἐνδοχρῶν μουσικὴν καὶ ἀποτελοῦσι πλήρη ὀρχήστραν—ἥτις προεκάλεσε τοσοῦτον ἐνθουσιασμόν, ὥστε εὐγενεῖς καὶ φιλόμουσον τέκνον τῆς Τριπόλεως, ὁ κ. Μαλλιαρόπουλος, ὅπως αὐθορμητῶς προσήνεγκεν ὡς πρῶτην εἰσφοράν 50000 δραχμῶν πρὸς οἰκοδομίαν μεγαλοπρεποῦς θεάτρου ἐν Τριπόλει.

Γ') Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν ἀνηγγέθη, ὅτι ὁ Κ. Θεοφιλάτος ἀποθάνων ἐσχάτως ἐν Γαλαζίφ κατέλιπεν ὑπὲρ τοῦ ταμεῖου τοῦ ἐθνικοῦ στόλου διακοσίας χρυσᾶς δραχμὰς.

Δ') Ὁ ἐν τῷ γηροκομίῳ Πειραιῶς διαμένων τρόφιμος αὐτοῦ καὶ ἐξ Ἠπείρου καταγόμενος Κ. Ζωίδης ἐδώκεν τῷ φιλικῶν τοῦτο καταστήματι χιλίας δραχμὰς.

Ε') Ἐγκαίρως ἀνεγράψαμεν ἐν τῷ «Ἀγῶνι» τὰς ἡγεμονικὰς δωρεὰς τῶν ἐν Ἀλεξανδρίᾳ Ἑλλήνων μεγαλεμπόρων ὑπὲρ τῆς μεταφοράς τοῦ ἑλληνικοῦ νοσοκομείου Ἀλεξανδρείας εἰς καταλλήλοτερον καὶ ὑγιεινότερον παρὰ τὴν παρᾶντι μέρος καὶ χρησιμοποίησε τοῦ χώρου αὐτοῦ εἰς ἰδρύσιν ἐπαγγελματικῶν σχολῶν. Τὸ μέχρι τότε εἰσπραχθὲν ποσὸν ἀνῆλθεν εἰς λίρας ἀγγλικὰς 17,500 περίπου. Τελευταῖον δὲ ἐγένοντο ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ εἰσφοραὶ ὑπὸ τῶν ὁμογενῶν:

α')	Ξ. Κωνσταντινίδου	ἐκ λιρῶν 500
β')	Ἀλ. Γεναρπούλου	» 200
γ')	Ἰ. Βυτιάδου	» 200
δ')	Γ. Τσοῦρου	» 200
ε')	Σ. Κορομηλά	» 100
ς')	Ἐμμ. Δημητριάδου	» 100
ζ')	Α. Τριανταφυλλίδου	» 100
η')	Ἀδελφῶν Παπακωνσταντιδίου	» 100
θ')	Ἀδελφῶν Στρούμτη	» 100
ι')	Ἰωάννου Γρηγορίου	» 100
ια')	Γ. Σαρρῆ	» 100
ιβ')	Στ. Γορφαλλοῦ	» 100
ιγ')	Ἀμ. Κούμπου	» 50
ιδ')	Δ. Γῶδε	» 50
ιε')	Κ. Κανάβα	» 50

Σ') Ἐν ταῖς ἀθηναϊκαῖς ἐφημερίαις ἀνεγράφη—ἀλλ' ἀτυχῶς δὲν δυνάμεθα μετ' ἀσφαλείας νὰ ἐπιβεβαιώσωμεν—ὅτι ὁ ἐν Κυθήροις ἀποθάνων μοναχὸς Φατοσίας διὰ διαθήκης αὐτοῦ ἐγκατέστησε κληρονόμον τοῦ ἐφ' ὅλης τῆς περιουσίας του, συνιστάμενης ἐξ ἐνεσθῆκοντα χιλιάδων δραχμῶν, τὸ ταμεῖον τοῦ ἐθνικοῦ στόλου. Πῶς διδάγμα κατέλιπεν—ἐάν ἀληθεύῃ ἡ λαμπρὰ εἰδήσις—φιλοπατριᾶς καὶ ἐθνικῆς ὀρθοπροσύνης εἰς τοὺς πολυταλάντους ὁμογενεῖς ὁ φιλόπατρις μοναχός!

Ζ') Ἐκ τῆς ἐν Ν. Ὑόρκῃ ἐκδομένης ἀξιολόγου συναδέλφου «Θερμοπυλῶν» μανθάνομεν νέα δείγματα τοῦ ἀκραίονος πατριωτικοῦ ζήλου τοῦ προέδρου καὶ δημιουργοῦ τῆς «Ἑθνικῆς Ἐνώσεως», τοῦ πολλοῦ Ἀνδριαννοῦ κ. Μιγ. Ἀναγνωστοπούλου. Τῇ 13 τοῦ ληζαντος συνεκάλεσε τοὺς ἐν Βοστώνῃ καὶ τοῖς περιχώροις αὐτῆς Ἕλληνας πρὸς τὸν διπλοῦν σκοπὸν, τοῦτο μὲν πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ ἐθνικοῦ σκοποῦ, ὃν ἐπιδιώκει ἡ «Ἑθνικὴ Ἐνωσις», τοῦτο δὲ πρὸς σύσκεψιν καὶ μερίμναν περὶ ἰδρύσεως πνευματικοῦ κέντρου τῶν ἐν Βοστώνῃ καὶ τοῖς περίεξ αὐτῆς Ἑλλήνων, ἥτοι ἐκκλησίας. Χάριν τοῦ πρώτου εἶπεν ἐν ἐπιλόγῃ τοὺς ἐπομένους πλήρεις δικαίας ἀγανακτήσεως καὶ πικρίας λόγους, ἐφ' οἷς ταπεινοῦται καὶ πάσχει ἡ ὑπερῆφανος Ἑλλάς:

«Ἐάν δὲν εὐθυνόμεθα διὰ τὰς πράξεις ἐκείνων, οἵτινες ἠνάγκασαν τὴν μέγαλην καὶ ὑπερῆφανον Πατρίδα μας νὰ ραπίζηται ἀπὸ τὸν τελευταῖον νιζάμην τῆς Σμύρνης ἀποπνέει, ἐάν δὲν εὐθυνόμεθα, διότι ζῶντες μακρὰν τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος δὲν συμμετέχομεν τοῦ ἐλευνοῦ πολιτικοῦ καὶ ἀντιπατριωτικοῦ βίου, εὐθυνόμεθα, κύριοι, ὡς Ἕλληνες, ὅτι δὲν πρέπει, ὅση μακρὰν καὶ ἂν εὐρισκώμεθα, νὰ παρίδωμεν τὴν κρισιωματικὴν περιστάσιν ἣν διατρέχει ὁ Ἑλληνισμός. Ἡ «Ἑθνικὴ Ἐνωσις» κύριοι ἐγενήθη ἐκ τῆς δυστυχίας τοῦ ἀγωνιζομένου Ἑλληνισμοῦ καὶ ἔρχεται νῦν συνεπικουρῶν τῶν σφαζομένων ἀδελφῶν τῶν μελῶν αὐτῆς».

Χάριν τοῦ δευτέρου σκοποῦ συνενῶν εἰς τοὺς λόγους τα πρᾶγματα ἐδήλωσεν, δι προσφέρει χιλία δολλάρια πρὸς ἰδρύσιν ἰδιοκτητοῦ ἑλληνικοῦ ναοῦ, προσαρτωμένης αὐτῷ καὶ αἰθούσης, ὅπως χρησιμεύῃ ὡς σχολεῖον τῶν ἑλληνοπαίδων, ἐξῆρας τὸν κίνδυνον, ὃν διατρέχουσιν οὗτοι νὰ ἀπολέωσι τὴν μητρικὴν τῶν γλῶσσαν ἐκ τῆς ἐλλείψεως τοιούτου σχολείου.

ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν τοῦ παραδείγματος τούτου πλεῖστοι τῶν παρισταμένων Ἑλλήνων ἐνεργήσαν μὲν ὡς μέλη τῆς «Ἑθνικῆς Ἐνώσεως», ἐνεγράφησαν δὲ διὰ διάφορα ἑκάστος ποσὰ ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως ἰδιοκτητοῦ ἑλληνικοῦ ναοῦ.

Οἷος δὴ ποτε ἔπαινος ἀδύνατον νὰ ἐξαντλήσῃ τὴν ἀξίαν τῶν εὐγενῶν πράξεων τοῦ κ. Ἀναγνωστοπούλου.

Η') Κατ' ἀξιοπίστους, ἂν αὐθεντικώτατος, πληροφορίας μανθάνομεν, ὅτι πολυτάλαντος Ἕλληνας προσφέρει δραχ. 150,000 πρὸς ἰδρύσιν μιᾶς ὀλοκλήρου πτέρυγος, ἥτις ἔσται καὶ φερόντως αὐτῷ, τοῦ νέου δημοτικοῦ νοσοκομείου, ὅπερ πρόκειται νῦν νὰ κτισθῇ ἐν Ἀθῆναις. Τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου τοῦτο δωρητοῦ θὰ καταχωρηθῇ ἐγκαίρως, μὴ ἐπιτραπέντος ἡμῖν τούτου σήμερον. Ἐνταῦθα λήγει ἡ σειρά τῶν πλουσίων, ὡς βλέπετε, πρὸς τὸ ἔθνος ἀγαθοεργῶν τῶν τελευταίων ἐβδομάδων.

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

Αἱ τουρκικαὶ αὐθαίρεσις — Ἡ εἰσφορά τοῦ φόρου. — Συλλήψεις.

Ἐπιστέλλονται ἡμῖν ἐκ Σμύρνης ἀπὸ 31 Μαΐου 1904

Ἀπορῶ ἐπὶ τῇ ἀκρίβει τῶν αὐτοῦ ἐφημερίδων, ἥτις ἐλέγχει πλήρη ἄνοιαν τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων. Καθ' ἑκάστην βλέπω ἐν αὐταῖς ὡς κυριώτατον αἰτίον τοῦ διωγμοῦ τῶν ἐνταῦθα Ἑλλήνων τὸν Κιρκὴλ πασά. Οὗτος περιστάται ὡς τις ἀν-

ὁ δ' *σύνταγμα* τοποθετημένον εἰς τὸ ἀριστε-
 ρέρας ὑπέστη σοβαρὰς ζημίας. Ὁ *σύνταγμα*-
 τὴς Ἰερασιῶν καὶ ὁ ὑπολοχαγὸς Νοντογιάννη
 εὗθυσαν. Ὁ στρατηγὸς Γκεουνγκρὸς ἐπληρώ-
 ῃσιν ἄλλα παραμένει εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ.